

Japan fortsatt i fokus

Vy från Fuji-berget

Regeringsskifte i Japan tillhör inte det vanliga. Men nu har det demokratiska partiet, DPJ segrat över de regerande liberaldemokraterna, LDP. "Change", folket ropar på förändring. De kristna ropar också på förändring. Det gäller främst det andliga klimatet i landet. Detta fokuserar vi på i detta nummer av EÖM-nytt. Vår mission inledde arbete där redan 1949. Kerstin och Bosse Dellming är visserligen pensionärer men jobbar vidare som vanligt. I stora delar av världen pensionerar sig aldrig pastorer och arbetare inom kyrkan. Bara mycket allvarlig sjukdom kan exempelvis tvinga en åldrad kinesisk pastor från talarstolen. Alla förväntar sig att han/hon skall fortsätta så länge krafterna tillåter.

Vår tidigare ordförande och styrelseledamot Eric Lundqvist har fått flytta hem. Han var ända in i det sista, nio år efter sin pensionering, fullt aktiv i tjänst för sin Herre. Pastorsvikariatet avlöste varandra. Tord Ershammar tecknar i detta nummer ett finstämt porträtt av Eric.

Arbetet med att leda EÖM innebär att se både bakåt och framåt. Samma vecka som jag köper biljetter för ännu en kinesaresa, denna gång gäller det självårskurser i registrerade församlingar, så arbetar jag med flera kinesiska församlingars historia. EÖMs missionshistoria är kinesernas kyrkohistoria. Då Mao övertog landet 1949 inleddes en svår förföljelse mot de kristna som kulminerade under kulturrevolutionen 1966-1976. Att inneha ett brev från utlandet kunde resultera i mångårigt fängelsestraff. Gamla dokument, foton, lagfarter m.m. gick upp i rök. Man står idag helt utan dokument som visar på församlingarnas födelse och utveckling. Vi har nu glädjen att från det rikhaltiga material vi har på EÖMs kontor och i Riksarkivet Stockholm återskapa församlingarnas i Kina kyrkohistoria. Så småningom och förhoppningsvis redan i år kommer en del att läggas ut på en kinesisk hemsida. Under mars månad kommer hemsidorna med kyrkohistoria presenteras i Kina för några församlingar. Detta är naturligtvis ett svar på våra kinesiska vänners önskemål att få del av sina rötter.

Annars är det framåtblickande som gäller. De församlingar som vi har kontakt med är alla registrerade med myndigheterna. På en del håll har man stor frihet att själv utforma sin verksamhet. På andra håll är det annorlunda. Arbetet är dynamiskt med bön, bibelstudium och byggande av kyrkor och institutioner. Byggekostnaderna i Kina har mångdubblats under senare tid. Församlingen i Weinan (Shaanxi) bygger nu en kyrka som kostar 10 miljoner kronor. Av Kinas Kristna Råd har man fått ca 1 miljon. Resten måste man samla in själv. Detta i ett område som tillhör de fattigaste i Kina. Det innebär ett stort risktagande men församlingarna satsar. De som har hus lånar på dessa. Frivilligt arbete håller kostnaden nere men byggandet innebär ändå oerhörda uppoffringar. Då jag häromdagen i telefon talade med ansvarig pastor bad han om våra förböner.

I provinserna Yunnan och Henan fortsätter EÖMs insatser bland hiv/aidssjuka. Projektet i Zhoukou, provinsen Henan inkluderar kurser i vård i hemmet av HIV-smittade och AIDS-sjuka för anhöriga. Insatsen sträcker sig över 34 byar i Zhoukou-distriktet och inbegriper ca 1 000 anhöriga. Projektet i Yunnan handlar mest om att informera om hiv/aids samt att utbilda blivande projektledare.

"Att något så dött kan bli så levande". På mitt kontor har jag en orkidé som dog under sommaren. Fyra kala spröt var allt som fanns kvar. Akutvården innebar att hela krukans stoppades ner i vatten en gång i veckan. Efter ett tag kunde små knoppar skönjas och idag gläds jag åt stora utvuxna härliga blommor. Vi känner oss ibland livlösa och andligt utdöda. I behov av akutvård. I kontakt med vår skapare kan det andliga livet vitaliseras och vi kan åter få blomma upp som Jesu lärjungar. Den japanske pastorn Daniel Kondo skriver om detta i sin andakt i slutet av tidningen.

Det är många som stöder EÖM. Till er alla vill jag säga ett varmt tack. Era gåvor och förböner gör stor skillnad för många i Fjärran Östern. Baksidan av tidningen innehåller en del av de aktiviteter som vi just nu är involverade i. Gud välsigne Dig.

Jan-Endy Johannesson

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanläggningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Mick Lidbeck (ordf.) Tord Ershammar, Beata Haapanen, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Christina Wiklund och Arne Wikström.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Plusgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare och redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Nyheter från församlingsarbetet i Fuji

Tv-nyheterna visar långa bilköer, till trängsel fyllda flygplatser, där alla går med munskydd! Beredskapen inför denna nya typ av influensa är enorm. Japan är verkligen munskyddens land men de här dagarna har det gått åt tio gånger så många skydd som vanligt så tillverkarna fick ingen ledighet. Tänk om den andliga beredskapen vore lika stor! Efter många varma soliga dagar med trädgårdar i prunkande blomning öser nu regnet ner. Denna vecka hålls många kristna uppbyggelsekonferenser. Vår kinesgrupp har varit på en konferens bara för kineser vid en av Fujibergets sjöar, arrangerad av våra vänner Abraham och Sara Liu. Under samlingen döptes åtta kineser till Kristus! Bosse och jag har några intensiva veckor bakom oss. Vi har fått vara i full beredskap nästan dygnet runt med människor i kris. Våra bön- och själavårdssamtal har varit som ett spännande TV-drama där vi ofta undrat: "Vad kommer Gud att göra nästa vecka?" I vår totala hjälplöshet får vi åter och åter se Guds under, hur en

människa i mörker och förtvivlan får möta Jesus som sin Frälsare och Helare och resa sig upp till ett nytt liv och en ny frihet. Men för många är processen lång. Då min mobil ringde häromdagen hörde jag: "Hjälp mig, min dotter har blivit konstig igen! Kan du komma?" Efter att ha varit bra ett halvår var alla symptomen tillbaka: transen, personlighets- och röstförändringar, letandet efter knivar och rakblad. Hitills hade hon kommit till medvetande igen när vi bätt i Jesu namn och smort henne med olja men denna gång hjälpte ingenting. Men i vår totala maktlöshet finner vi nåden, det enda som räcker till. Efter en natt på akutpsyket där flickan sövdes ner och låstes in, vaknar hon med en bön inom sig som ljuder hela förmiddagen: "Gud, förlåt mig! Förlåt mig!" Glädjen och tacksamheten var stor när hon några timmar senare fick lämna sjukhuset och med klar blick berätta för oss vad som hänt. Processen kan bli lång men det går ändå framåt ett steg i sänder.

Den sista månaden har vi varit på

sjukhusbesök nästan varje dag. Efter årtal av sjukdom med förlamning, bitterhet och lidande var det dags för uppbrott för en gammal kvinna. Det har tagit många år men det är värt ett helt missionärsliv i Japan att få se en människa som bara vill dö fyllas av frid, bli förlåten och kunna förlåta, att få se döden besegras av det eviga livet. Med andningssvårigheter följer dödsångest men även den övervanns av friden! Sedan hon somnat in på sjukhuset togs kroppen till hemmet och omedelbart började begravningsförberedelserna. Släkten samlades och flera var inte glada att det skulle bli en kristen begravning men vi tror att många blev djupt gripna av Guds närvaro och den mäktiga stillhet som präglade vår fullsatta kyrka både på söndagskvällen och det sista avskedet på måndagen. Vi ber och tror att evangeliet om Kristi seger över döden som proklamerades dessa dagar skall bära frukt i många liv. Evangelium är och förblir ju en "Guds kraft till frälsning för var och en som tror".

Kerstin Dellming

Japan är munskyddens land. Foto: JEJ

Japanmission, förr och nu

Det finns olika meningar om när evangeliet för första gången nådde Japans folk. Många tror att det kom nestorianska kristna till Japan redan på 500-talet från nuvarande Irak via Sidenvägen och Kina. Detta skulle i så fall betyda att kristendomen kom till Japan tidigare än buddhismen och inte alls är "utlänningarnas religion". Det fanns många spår av kristet inflytande redan innan den förste jesuitmissionären, Francisco Xavier, kom till landet 1549. Han upptäckte också en förvånansvärd öppenhet för evangeliet och i ett brev till Ignatius av Loyola skrev han: "Ve mig, om jag inte predikar evangelium! Ofta tänker jag på akademierna i Europa, särskilt på dem i Paris. Jag skulle vilja ropa högt som en galning och driva på dem som har mer lärdom än kärlek med orden: Ve er, hur många själar har inte genom er skuld uteslutits från himlen och störtats i helvetet!"

Så skrev denne missionär som brann för människors frälsning. Hans och de missionärer som följde i hans spår fick också se många, uppemot

200.000, komma till tro de närmaste femtio åren. Men den katolska missionen kom till ett abrupt slut i och med att Japan isolerade sig mot Västerlandet under Tokugawaperioden då det blev belagt med dödsstraff att vara och bli en kristen. Alla japaner tvingades bli registrerade i ett buddhisttempel samt indelade i ett femfamiljsystem som bl.a. hade till uppgift att kontrollera om det fanns någon kristen ibland dem. Den katolska prästen här i Fuji har berättat för oss att man varje år har minnesgudtjänst för över 200 registrerade martyrer men att det finns tiotusentals för eftervärlden okända. Man säger att det var fler japaner som led martyrdöden under dessa 250 år än alla som dödades under förföljelserna i Rom.

År 1854 öppnades tre hamnar i Japan för handel med USA och 1859 kom de första protestantiska missionärerna till hamnstaden Yokohama, bland många andra en läkare vid namn James Hepburn. Han öppnade först en klinik och senare, år 1863, också en liten skola, som blev begynn-

nelsen till nuvarande *Meiji Gakuin-universitetet*. Det finns idag många skolor och universitet över hela Japan som startats av både katolska och protestantiska missioner. Vår son, Daniel, är nu lärare på en sådan skola i osakatrakten och vårt äldsta barnbarn, Erina, har just gått ut ett kristet gymnasium.

Hepburn insåg vikten av att lära sig det japanska språket och började genast utarbeta ett engelsk-japanskt lexikon. Nya Testamentet på japanska var färdigt 1879. Samuel Brown och James Ballagh startade det s.k. "Yokohama Band" för att träna upp japanska kristna ledare. I början möttes dessa missionärer av öppen förföljelse. Det berättas att när Ballagh kom till Mishima, den stad där Kerstin och jag arbetat i under sjutton år, och predikade framför det stora shintotemplet började man kasta sten på honom. En vinförsäljare tvärs över gatan tyckte synd om predikanten och räddade honom från mobben in i sitt hus. Han blev sedan en kristen och slutade sälja sprit och gjorde om vintunnorna till kyrk-

Templet, en vanlig syn i den japanska gatubilden. Foto: JEJ.

Kristet dop i Japan. Foto: EÖMs arkiv.

bänkar! Förbudet att bli en kristen togs inte bort ur lagen förrän 1873. Sedan dess har det inte varit någon yttre förföljelse i Japan men inte heller något verkligt andligt genombrott utom väckelsen som gick fram inom det japanska helgelseförbundet på 1930-talet och skarorna som samlades efter krigsslutet 1945, då kejsaren offentligt i radion avsåde sig sin ställning som gud och general Mac Arthur gjorde ett upprop till USA att sända tio miljoner biblar och femtusen missionärer. Många avgjorde sig för Kristus men när ockupationen var över och Japan börjat resa sig ekonomiskt var det många som slutade att vara aktiva kristna.

Vi som arbetat här sedan 1966 har också frågat oss många gånger vad det kan bero på att så många slutar komma efter ett tag. Svaren är många men jag vill gärna ta fram en för Japan unik orsak. Ända sedan Shintoismen med sin kejsardyrkan ingick ett förbund med Buddhismen och Konfuciusläran från Kina har det blivit helt naturligt för japanen att anamma nya läror och religioner utan att för den skull bryta med de gamla traditionerna. Det är viktigare att bevara harmonin än att ifrågasätta om något är sanning eller inte. Därför är det helt naturligt att tillbe i ett buddhisttempel vid en begravning; att tillbe framför shinto-

I dagens Japan vigs omkring 70 % av brudparen enligt kristen tradition.

Foto: EÖMs arkiv.

altaret vid nyår och att avlägga äktenskapslöften enligt ett kristet vigselritual. I dagens Japan vigs omkring 70 procent av de som skall ingå äktenskap enligt kristen sed.

När det gäller att bryta med allt det gamla och välja bara Jesus och låta döpa sig innebär kamp, inte minst att ge efter för frestelsen att kompromissa med det gamla livet. "Att vända kappan efter vinden" är så naturligt för japanen. När militärmakten under kriget tvingade Japans kristna kyrkor att börja varje gudstjänst med att först buga för en bild av kejsaren var det bara ett fåtal kyrkor som vägrade och vars pastorer blev fängslade. De flesta anpassade sig. För många är det viktigare att bevara sin identitet som japan än som kristen. Under täckmantel av fosterlandskärlek finns det än idag starka nationalistiska strömningar i detta land.

"Man säger att det var fler japaner som led martyrdöden under dessa 250 år än alla som dödades under förföljelserna i Rom."

Efter 150 år av kristendom finns det idag enligt senaste statistik (nov.08) 7.828 protestantiska kyrkor och 564.127 döpta kristna i Japan. Av dessa firar

281.506 gudstjänst varje söndag. Under senaste året döptes 8.371 personer, en liten ökning från föregående år. Söndagsskolbarnen har minskat drastiskt i antal under de sista åren. Många kyrkor har slutat ha söndagsskolor och i hela landet samlas bara 57.923 barn varje söndag. Vi har också svårt att samla barn och ungdom här i Fuji, ett för oss mycket angeläget böneämne. Vi gläds över att församlingen i Mishima däremot har ett blomstrande barnarbete. Men statistiken säger inte allt. Under dessa 150 år har den kristna tron vunnit respekt och beundran hos de flesta japaner. När man gjorde en gallupundersökning för några år sedan svarade över 30% att om de fick välja religion skulle de bli kristna. Bibeln är också en bestseller i Japan och det finns massor av anonyma kristna sympatisörer. Många av Japans mest kända personligheter under dessa år har varit bekännande kristna. Det finns t.ex. knappast någon äldre eller medelålders japan som inte känner till och läst någon av författarinnan Miura Ayakos böcker med ett klart kristet budskap.

Den kristne svårt handikappade poeten och målaren Tomohiro Hoshinos årliga almanackor räknas som de mest eftertraktade i landet och vi får inte glömma vår egen svenska missionär, gospelsångaren Lena Maria Klingvall, som genom sina framträdande på japansk TV på mycket kort tid blev kändis och samlat tusentals till sina konserter där hon öppet och frimodigt vittnat om sin kristna tro. Japan är just nu ett land under förändring. Det pågår en osynlig kamp mellan ljuset och mörkret. I Japans flagga finns en röd sol som skall symbolisera solgudinnan Amaterasu med kejsaren som en direkt nedstigande ättling. Min bön och tro är att denna sol i stället skall bli en symbol för rättfärdighetens sol Jesus Kristus och att Han skall komma med läkedom och frälsning till de japanska öarna i dagar som ligger framför.

Bo Dellming

“Jag skulle vilja, men...”

I slutet av juli dog vår församlings äldste medlem, Sachiko Sugiyama, 93 år gammal. Den kristna begravningen hölls i en allmän begravningslokal som nästan uteslutande har buddhistiska förrättningar. Det av uppståndelsehoppet fyllda ljusa avskedet gjorde ett starkt intryck på många, även på personalen.

Vi har länge velat ha en kyrkklocka i Falkhöjdens kapell. Förra veckan monterades en 10 kg tung klocka upp vid ingången till kapellet. Härefter kommer klockan att ringa till gudstjänst varje söndag kl 9 och 10.30. Den är en minnesgåva från dottern till hemgångna gamla fru Sugiyama. För att inte våra grannar skulle bli konfunderade över kyrkklangen gick jag runt till drygt 100 hushåll häromkring med ett litet brev som jag la i brevlådan att vi härefter kommer att ringa i kyrkklockan varje söndag. Till de jag träffade berättade jag och hälsade dem också välkomna till kyrkans 15-årsfirande den 19-20 september. Det var verkligen uppmuntrande att se den positiva reaktionen. Någon sa: “Va bra, då vet jag vad klockan är när jag är ute i trädgården.” När jag hälsade en annan välkommen så fick jag till svar: “Jag skulle gärna vilja komma men jag måste ju ta hand om mina för-

Bed för den unge läkaren Hiroshi Shoji nyligen opererad för cancer. Här tillsammans med fru Aki och sonen Hibiki. Foto: Bo Dellming.

fäder i buddhisttemplet.

Gång på gång hör vi detta “jag skulle vilja men...” En fru som just nu börjat i en dopklass sa häromdagen till Kerstin: “Jag skulle så gärna vilja komma på gudstjänsten men när min man och svärfar är hemma går det inte.” Jag minns en ganska komisk kommentar jag fick för många år sedan när jag bjöd en av mina engelska elever till gudstjänsten: “Jag skulle vilja komma men jag äter alltid färsk vitlök på lördagskvällen så därför kan jag inte komma.” Det finns mycket av människofruktan och otro och svepskäl också bland oss kristna. Bed

gärna att vi tillsammans med Japans kristna och sökare vågar sätta Guds rike först i våra liv. Till sist ett stort böneämne: Bed om ett helandeunder i en ung (32 år) läkares kropp. I juni opererades han för cancer både i tjocktarmen och i levern. Det har tillstött komplikationer men han är nu bättre. Bed för Hiroshi Shoji, hans fru Aki och deras ettåriga pojke Hibiki! Det är gott att veta att Jesus aldrig säger: “Jag skulle vilja men...” Jesus både vill och kan!

Bo Dellming

Mitt liv som mongol, kines och svensk

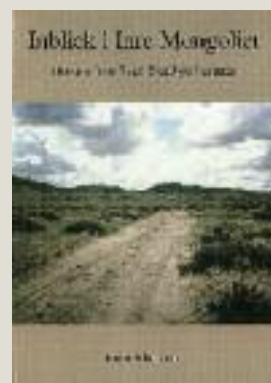
Evert Martinsson har skrivit en mycket läsvärd bok om sitt liv som missionärsbarn bland mongoler och kineser. Hans föräldrar var Svea och Anders Martinsson, Svenska Mongolmissionens missionärer, som arbetade i Inre Mongoliet under 1930- och 40-talet. Martinssons observationer är osentimentala och humoristiska och ger en god inblick i hur mongoliska och kinesiska seder och bruk kunde te sig för ett bräddmoget missionärsbarn. De tidiga minnesbilderna kompletteras av den vuxnes erfarenheter efter studier och resor till Fjärran Östern.

Mitt liv som mongol, kines och svensk beställs från EÖM och kostar 150 kr + frakt. Kryssa i talongen på sista sidan och vi sänder dig boken och inbetalningskort!

Inblick i Inre Mongoliet

Karin Johansson som under 2008 doktorerade på Svenska Mongolmissionen har skrivit en intressant och lättläst skildring där hon utgår från missionär Sven Skallsjö's brevsamling.

Boken kan beställas från EÖM och kostar 150 kr + frakt.

Kryssa i den portofria talongen på sista sidan och vi sänder dig boken och inbetalningskort.

Några skäl varför det är svårt för en japan att bli en kristen

Det protestantiska missionsarbetet i Japan har nu pågått i 150 år och ändå har de kristnas antal inte nått upp till 1% av befolkningen. I grannlandet Korea t.ex. är idag 25% av folket bekännande kristna. Japan idag är som ett stort "religiöst laboratorium". Det finns inte mindre än 200.000 religiösa juridiska personer registrerade hos myndigheterna. Nedan följer några skäl till varför japanen i allmänhet inte vill bli en kristen.

- Bibelns framställning att Gud är osynlig och en Ande strider mot japanens uppfattning att den synliga världen är full av gudar.
- Japanen har svårt att förstå vad bibeln menar med "synd" och behovet av omvändelse. Det räcker att iakttaga vissa religiösa riter så är allt bra. Man har svårt att acceptera bibelns tal om människans arvsynd eftersom man tror att människan i grunden är god.
- En japans religiösa tro består i att vörda och tillbe naturen och förfäderna. Man tror inte på någon Skapare och inte heller att det finns

någon klar gräns mellan gott och ont, sanning och lögn. Talet om synd och omvändelse är frånstötande. Japanen vill inte låta sig kontrolleras av någon religion. Religion är till för att tjäna människans bästa. Man behöver bara Gud när något problem uppstår.

- Religion är inte så mycket en privatsak som något man deltar i som grupp vid religiösa fester och ceremonier. Det gäller att anpassa sig efter omgivningen. Man tvekar att bli en kristen därför att man därmed måste bryta med gruppen. För en japan är det fint att kunna anpassa sig till omgivningen ("vända kappan efter vinden").
- Det är fel att tro att bara en religion är "den enda sanna". Alla religioner är lika bra och det gäller att hålla sig väl med alla. Som att bestiga Fuji berget: man startar från olika håll men möts alla på toppen. För en japan är det helt naturligt att fira jul den 25 dec., avsluta året med att lyssna till buddhisttemplets klockringning och sedan börja det nya

året med att tillbe framför shinto-templet.

- För en kristen är döden ett resultat av synden men för en japan är det bara en naturlig övergång till en annan värld. När någon dör blir han gudomligförklarad och föremål för tillbedjan (förfädersdyrkan). När en japan dör skiljs själen från kroppen men genom de buddhistiska begravningsriterna återkallas själen och får sin boning i buddhisthyllan i hemmet. Den kristna kyrkan undervisar om livet efter döden och domens dag men i Japan berör man inte dessa saker. En japan tänker sig inte en religion som ett personligt förhållande till Gud utan som något man deltar i tillsammans med sin familj, sin grupp och sina vänner. Man har svårt att tro på att man är en Guds skapelse. Man tror snarare att människan fanns före Gud och att det inte är någon större skillnad mellan de båda.

Pastor Ikua Fujita

För japanen innebär de olika religionerna blott olika sätt att bestiga Fuji berget. Alla kan nå toppen även om de startar från olika håll. Foto: JEJ

Predikan under årskonferensen

Under EÖMs årskonferens predikade Arne Wikström i Oscarskyrkan Stockholm. Här följer denna predikan som passar väl in i missionens japanår.

Visst är det japanska språket vackert! Jesuiterna som kom till Japan på 1500-talet, tyckte dock att det var ett svårt språk. De skrev hem till Europa, att det japanska språket torde vara en uppfinning av djävulen för att förhindra evangeliets spridande. Men så svårt är det inte! Tvärtom, säger japanerna, t.o.m. små barn kan lära sig det!

Alla svenskar kan några ord på japanska. För några år sedan fick vi lära oss ett nytt japanskt ord: tsunami. Är det inte märkligt att de få ord på det japanska språket som många människor kan, är så förknippade med ond bråd död?

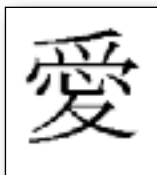
Kamikaze, ordagrant gudsvind, men som under andra världskriget kommit att beteckna självmordspiloter.

Harakiri, det rituella självmordet.

Tsunami, den dödande flodvågen.

Eftersom vi idag har en gudstjänst med Japan i fokus, så vill jag gärna utöka ert japanska ordförråd, så att ni kan något positivt ord också. Jag väljer det ord som ofta brukar väljas som det vackraste skrivtecknet. Ordet är Ai och betyder kärlek. Det är inte så svårt för oss svenskar att komma ihåg. När

Det kinesiska tecknet för kärlek uttalas "aj" på både kinesiska och japanska.

Amors pil träffar hjärtat så gör det ont: eller hur? Aj! Vill ni säga till någon "jag älskar dig," så heter det på japanska: ai site iru. Och uttrycket "Gud är kärlek" heter Kami wa ai desu.

Gud är kärlek. Kristendomen är i grunden en kärleksrelation. Bibeln är inte först och främst en bruksanvisning för livet. Det är Guds kärleksbrev till oss!

Vi är alla kallade att följa Jesus. När Jesus säger Följ mig! till oss så är det en kallelse till en relation – inte till en religion. Ärkebiskop Anders Weiryd fick frågan vilket ämne han inte ville ha på kyrkans agenda. – Att kyrkan skulle vara präktighetens väktare, svarade han. Kyrkan uppgift är att vara nådens väktare. Det finns andra kloka som kan tala om moral och etik. Men det är få som kan berätta om

"Vi är alla kallade att följa Jesus. När Jesus säger Följ mig! till oss så är det en kallelse till en relation – inte till en religion."

Gud som älskar oss villkorlös!

Kyrkans uppgift är att vara nådens väktare, säger vår ärkebiskop. Halleluja! säger jag. Ibland har vi i kyrkan glömt bort det, och istället varit präktighetens, självgodhetens och moralens väktare. Evangeliet handlar om nåden. Att komma utan meritlista till Gud. För att få julklappar av tomten måste man meritera sig: Man måste vara snäll. Tomten frågar: Finns det några snälla barn här? Alla ropar: ja! fast vi vet att det inte riktigt stämmer. Men Gud ställer inte frågan om vi är snälla. Han vet mycket väl hur vi har det. Att vi vill så väl, men att vi egentligen bara är en skara illbatteringar. Men Jesus ställer en annan fråga. Den handlar om kärlek. Jesus ställde frågan till Petrus. Inte bara en gång utan tre. Lika många gånger som Petrus hade förnekat Jesus. Frågan var: Älskar du mig? Och Petrus svarar: Ja herre. Du vet allt om mig. Du vet att jag har dig kär.

Har du varit vikarie någon gång? Det är inte alltid så lätt. Jag har varit s.k. springvikarie i skolan. Det lockar lätt fram ens sämsta sidor. I skolan brukar det finnas en pärm med be-

nämningen Vikarie-instruktion. I bästa fall är den uppdaterad och man kan få en del tips hur man skall bete sig. Det är sannerligen inte lätt att vara en vikarie.

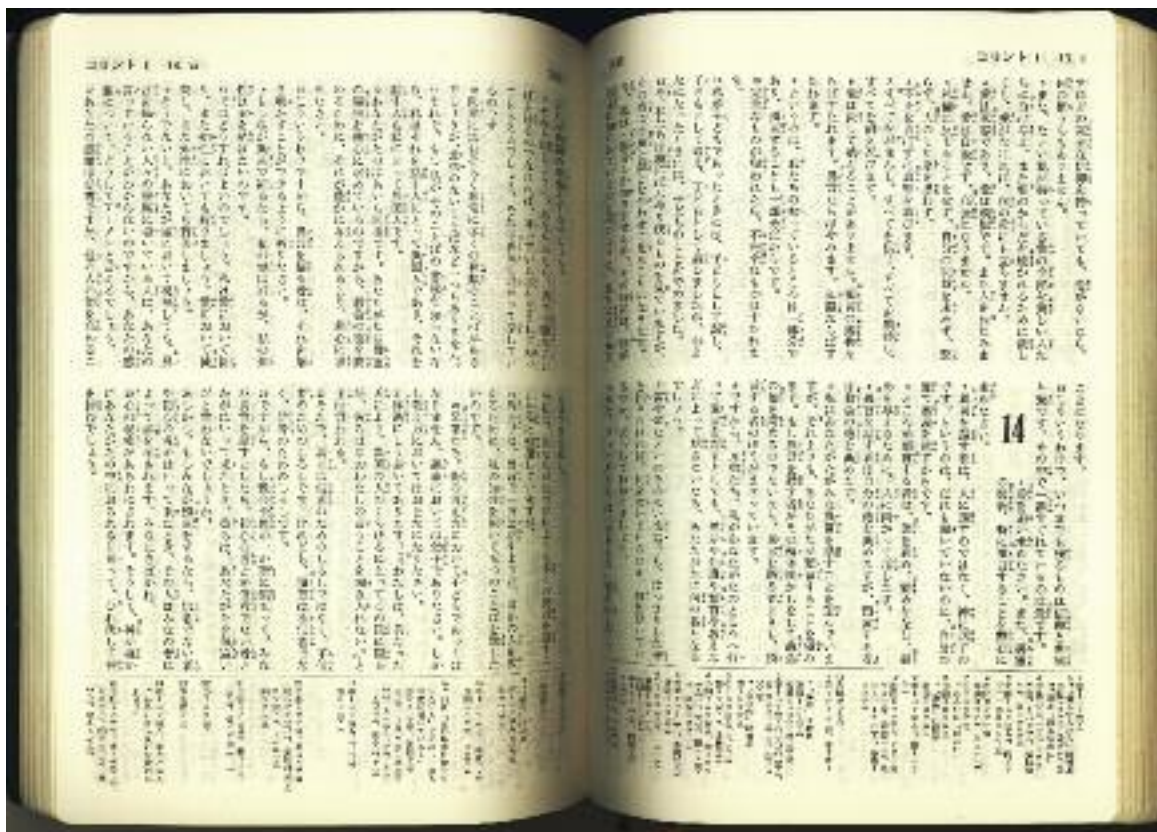
Nu säger kyrkofadern Ambrosius att vi som kristna skulle vara Kristi kärleks vikarie. Den ordinarie läraren – Kristus – är borta för tillfället och vår uppgift är att vara i hans ställe. Det är inte lätt! Många gånger tycker vi nog att Kristi kärleks vikarier har gjort ett undermåligt arbete.

- Gå ut och gör alla folk till lärjungar! Det är den order vi har. Det är inte lätt att komma undan. Många gånger blir vi provocerade och tycker att vi har misslyckats med vår uppgift. Det är ju meningen att människor ska tycka att de blir påmind om Kristus när de möter oss. Att de har mött Jesus, att de har känt hans väldoft, när de har mött oss, Kristi kärleks vikarier.

Som tur är så kan vi alltid ha kontakt med Kristus och fråga om något kärvar till sig. Jag är med er alla dagar till tidens slut. Men jag är osäker på om det är bredbandsuppkoppling. Visserligen kan man komma fram i bön när och var som helst, 24-timmars om dygnet, men svaret kan dröja ibland. Ibland måste man tänka själv.

"En grundregel som Jesus talar om för lärjungarna är: Som Fadern har sänt mig sänder jag er (Joh 20:21). Här handlar det om sändning."

Ibland är svaret: läs i instruktionen! Vad säger då vikarieinstruktionen? (Ofta kallad Bibeln). Ja, det står mycket i den. En del hinner liksom inte jobba så mycket utan ägnar bara tiden åt att läsa vikarieinstruktionen för att förstå den. Ibland blir man osams med andra vikarier om innebörden.

Uppslag från japansk bibel som visar kärlekens lov, 1 Kor 13. Den uppmärksamme kan identifiera tecknet för "kärlek".

En grundregel som Jesus talar om för lärjungarna är: Som Fadern har sänt mig sänder jag er (Joh 20:21). Här handlar det om sändning. I kyrkan gillar vi som bekant latin. Sändning har med ordet "missio" att göra. Vi har det i ordet missil - något som sänds iväg. Missionär - utsänd. Missionär är att vara sänd med ett viktigt uppdrag. Mission är så pass viktigt att det har fått bli en av Svenska kyrkans fyra hörnpelare:

Gudstjänst, Undervisning, Diakoni och Mission.

Svenska kyrkans mission har ett fint "Mission Statement": "Att i solidaritet med utsatta människor dela evangelium om Jesus Kristus, söka kyrkans enhet och vara ett tecken för Guds rike i världen."

Ja visst är det fint. Det kan vi gärna skriva under. Och så anställer vi skickligt folk, vi hyr in några duktiga proffs som får sköta det hela. Det kostar, men det kan det vara värt. Präster, diakoner, missionärer, pedagoger, musiker... Ja, listan kan göras lång. Om det kärvar får vi väl kalla in Nisse

Präst från Manpower. Det är ju ett viktigt uppdrag. Och svårt! Egentligen är det Mission Impossible, ett omöjligt uppdrag.

"Men det förunderliga är att Gud vill ha med oss alla i sin mission. Därför har han också skapat oss olika med olika gåvor. Det viktigaste kriteriet är att ha kontakt med Gud."

Men det förunderliga är att Gud vill ha med oss alla i sin mission. Därför har han också skapat oss olika med olika gåvor. Det viktigaste kriteriet är att ha kontakt med Gud. Jesus berättade i sitt avskedstal hur det ligger till. Jag är vinstocken och ni är grenarna, sa han. Utan mig kan ni ingenting göra (Joh 15:5). Bara i en livsförbindelse med Jesus Kristus kan vi få vara Kristi kärleks vikarie i denna värld. Jesus

kallar oss - inte till en religion men till en relation. Han kallar dig och mig att följa honom. Svarar du ja på Guds kallelse så blir du indragen i Guds kärlek. Det är som en förälskelse. Det går inte att dölja. Var ska jag börja? Var börjar missionsfältet? Missionsfältet börjar framför din stortå! Det är inte så långt bort men det sträcker sig långt: Till jordens yttersta gräns - Apg 1:8.

Jesus lärde sig snickaryrket en gång i Nasaret. Han fortsätter på sätt och vis med det även nu. Guds tempel byggs upp och en dag ska det stå färdigt. Men han behöver olika redskap. Alla kan inte vara hammare. Tänk om det bara fanns sågar! Vi är olika men alla behövs! Körsångare, kaffekokare, kyrkvårdar och t.o.m. präster - om de bara hör vad högste chefen säger.

Göte Strandsjö sjunger: Jag kan inte vad du kan. Du kan inte vad jag kan. Men Gud har en uppgift som passar för mej och en annan som passar för dej. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.

Eric Lundqvist – till minne

Eric Lundqvist.

Just när sommaren börjar övergå i höst når oss sorgebudet att missionsvännen och EÖM:s tidigare ordförande Eric Lundqvist hastigt avlidit. Eric blev 74 år gammal och vi är många som sörjer och saknar honom. Vi tackar Gud för vad han fått betyda för så många inte minst inom vår mission.

Eric föddes i Vindelånäset i Västerbotten mellan Umeå och Skellefteå, en bygd starkt präglad av Evangeliska Fosterlandsstiftelsen. Han utbildade sig för tjänst som pastor inom EFS vid Solviks folkhögskola och Johannelunds

missionsinstitut. Så småningom blev det pastorstjänster i Bollnäs, Hortlax, Umeå och Norrköping. År 1974 prästvigdes han för tjänst i Svenska kyrkan och var under många år kyrkoherde i Borgs församling i Norrköping och sedan också kontraktsprost. Efter sin pensionering fortsatte han att vikariera i olika församlingar i Norrköping.

I samband med årsmötet 1983 invaldes Eric i styrelsen för Evangeliska Östasienmissionen och vid årsmötet tolv år senare efterträdde han under tecknad som ordförande. Hans generösa personlighet gjorde arbetet i styrelsen trivsamt och inspirerande. Vid årsmötet i Tranås i maj 2008 lämnade Eric ordförandeposten. Det var dags att börja trappa ner och lyssna till kroppens signaler.

Eric var engagerad i så många sammanhang. Han satt som förtroendevald i Kyrkomötet och Svenska kyrkans internationella nämnd. Han var också ledamot i kommunfullmäktige i Norrköping och ordförande i SP-stiftelsen med inriktning på att ge stöd och hjälp åt barn i u-länderna. Inom Tempelriddareorden blev han med tiden högste stormästare.

Eric var mycket uppskattad som reseledare och ledde under många år

resor under vilka man gärna besökte platser med svensk mission. I Eric's missionssyn gick evangeliets förkunnelse självklart hand i hand med ett socialt, praktiskt handlande. Erik var godhjärtad och han hade många vänner. I sin hustru Birgitta hade han en mycket gott stöd. Tillsammans skapade de en öppen och trivsam gemenskap i sitt hem och i de olika sammanhang där de var engagerade. Vi omsluter Birgitta och familjen med våra tankar och förböner.

Vi avslutar med ett utdrag ur en betraktelse av Eric, som varit införd i EÖM-nytt.

”Och det levande ordet skall förbliva till evig tid. Ett ord – några vibrationer i luften och ändå så viktigt. Tack vare dessa ”luftvibrationer” i Jerusalem för snart 2000 år sedan, har kyrkor byggts av sten, järn och betong utöver vår värld. Fortfarande skapar detta ord nytt liv i människors hjärtan och nya kyrkor byggts, nya församlingar skapas. En gång skall järn och betong inte finnas mer, själva urberget skall smälta av hetta. Då skall Jesus träda fram i sin fulla kraft, och skapa nya himlar och en ny jord, där rättfärdighet bor.”

Tord Ershammar

Socialt arbete i Mongoliet

EÖM arbetar i Kina, Japan och Mongoliet. I Mongoliet stöder vi främst missionscentrat Mongolian Mission Center som ligger i staden Erdenet. Här finns också församlingen ”Community of Blessing”. År 1996 startade man upp flera verksamheter för att avhjälpa den sociala nöden i staden med omnejd. Idag har församlingens sociala verksamhet fyra grenar:

- Matutdelning - vilket innebär att 20-40 föräldralösa barn väljs ut varje år som förutom ett näringsrikt mål mat fem dagar i veckan får del av

församlingens undervisningsprogram.

- Vård för svårt sjuka i livets slutskede. Detta program riktar sig främst till cancersjuka som har sänts hem från sjukhusvård till att dö i hemmet. Ett team från församlingen besöker dem för att ge dem den vård de behöver.
- Ett program för att förebygga aborter. Det består i att ge råd och hjälp till blivande mödrar som funderar på abort. Mammorna får hjälp med att antingen adoptera bort barnet eller praktisk hjälp att ta hand om

det själv.

- Ensamma mödrar. Dessa är speciellt utsatta i det mongoliska samhället. Församlingen erbjuder fritt boende i lokaler speciellt iordningställda för detta ändamål.

På grund av brist på medel låg verksamheten nere under några år men öppnades igen förra året. Församlingen behöver vårt stöd och våra förböner för att kunna fortsätta arbetet under 2010.

Hälsning från Japan

Kära medkristna! Jag heter Daniel Kondo och arbetar i Ohito församling i Japan. Jag är en av alla dem som blev frälsta genom missionens arbete, som Du trofast har stött i många år. Du och jag, vi är som Jesu lärjungar, som önskar att få bli använda av Honom, att få visa Guds härlighet genom våra liv. Nära trettio års tjänst som förkunnare har för mig inneburit ett liv med önskan att få bli använd av Jesus, så att många människor kunde få erfara Guds under genom det som jag gav till Jesus som bröd och fiskar. Utan att vara alltför blygsam måste jag erkänna, att jag inte är någon kraftfull evangelist, stor teolog, tålmodig själasörjare, flitig hembesökare eller ivrigt bedjande pastor – nu är det sagt!

I berättelsen om undret med bröden och fiskarna står det något märkligt: "...de hade inte förstått något av detta med bröden ..." (Mark 6:52). Jag måste fråga mig om jag, precis som apostlarna, inte duger till att mätta många hungerande, mina landsmän. Naturligtvis hoppas jag alltid på att få se brödundret i mitt liv, kanske, kan ett stort under hända så att alla som ser det omvänder sig och kyrkan blir full av människor som prisar Guds stora gärningar!

Det måste ha varit underbart att dela ut brödet tillsammans med lärjungarna, att ta emot brödet från Jesus och ge det vidare till människorna! Det måste vara själva meningen med pastorsgärningen! Det är något att verkligen sträva mot, och många gånger har jag bett Gud om att ett stort under skulle

ske här.

En del av er som läser detta har kanske haft samma upplevelse som jag. Det har inte skett så många under. Fem, sex timmar efter brödundret var lärjungarna ute på Galileiska sjön. De fick motvind, som efterhand blev allt starkare. De hade känt sig vanmäktiga då Jesus bad dem att ge folket bröd. Men Jesus hade kunnat göra det de inte kunde. Nu är de också hjälplösa och klarar inte av att göra det Jesus sagt till dem att göra, nämligen att ro över till andra stranden. Tidigt på morgonen så kommer då Jesus gående på vattnet. De såg Jesus, men... Har de redan glömt det som skedde för bara några timmar sedan? Att Jesus kan göra allt vad Han säger och befäller. Kunde de inte lita på Jesus nu också? "Men de blev utom sig av häpnad, för de hade inte förstått något av detta med bröden".

I vardagslivet, i dess hårda motvind, när vi inte har tid att lyssna till Guds röst, när vi inte klart kan se vem Jesus är, så blir det ibland för oss som för lärjungarna den gången. De skrek högt av förskräckelse när de såg honom komma på vattnet. Och ändå hade de varit med Jesus strax innan och sett undret. De hade förmodligen med sig de tolv korgarna med bröd- och fiskrester. Det konkreta beviset för Jesu makt och gärning fanns i båten!

Jesus går vid vår sida, både i undrets härliga stunder och mitt i vardagens och motvindens hårda slit.

Det sker ju faktiskt under runt omkring oss dagligen, men vi ser och

förstår dem inte utan fortsätter att jaga efter dem kanske för att få bekräftat att vi har en tillräckligt stark tro. Vi söker Guds stora under och glömmer att vila i Gud, som gör stora under oavsett om vi ser dem eller inte.

För bara några månader sedan, söndagen den 26 april, medan vi firade gudstjänst, blåste en våldsamt vårstorm och fällde ett stort träd som stått bara fyra meter från vår kyrkobyggnad. Trädet var grovt och tjugo meter högt men föll i motsatt riktning mot vår kyrka. Vindsuset var så starkt att vi inte hörde fallet. Efter gudstjänsten öppnade jag ytterdörrarna och såg vad som hänt. Jag greps av stor bävan vid tanken på att om trädet fallit åt motsatt håll kunde det ha krossat både kyrkan och gudstjänstdeltagarna. Men vi blev underbart bevarade.

Tack för dina förböner och insats i Guds rike! Jag är glad att du finns till.

Daniel Kazuo Kondo

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Nytt

EÖMs stockholmsgrupp

EÖMs stockholmsgrupp träffas i Betlehems-kyrkan, Stockholm 1 oktober då Jan-Endy Johannesson informerar om pågående projekt och övrig verksamhet. 5 november talar Louise Wikström över ämnet: Minnen från många år i Japan. Tid 12.30.

Kerstin och Bo Dellmings adress-uppgifter i Japan

820-10 Kuzawa
 Fuji Shi
 419-0202
 Japan
 Tel: 0081-545-72-3375.
 Fax: 0081-545-72-3376.
 Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack till er som adressändrar. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

Japanresa

Nästa vår arrangerar EÖM en studie- och besöksresa till Japan. Resan börjar i den gamla huvudstaden Kyoto och avslutas med påskfirande tillsammans med kristna vänner i Fuji-området.
 Tid (preliminärt): 26 mars – 6 april 2010.
 Reseledare Louise och Arne Wikström.
 Prisdé: 23.000 kr.
 Intresseanmälan till Arne Wikström tel 08-6562028 (mail: arne.wikstrom@gmail.com) eller till Jan-Endy Johannesson, tel 0140-10025, 0736 402733 (mail: info@eom.nu)
 För ytterligare information, se www.eom.nu

Vi behöver ditt stöd till vårt arbete!

Just nu pågår bl.a följande verksamheter:

- ❖ Vidareutbildning av lärare vid särskola i Henan
- ❖ Förskolearbete i Shaanxi för handikappade barn
- ❖ Rehab-projekt i Inre Mongoliet
- ❖ Bibelskolarbete i Shaanxi
- ❖ Stöd till kinesiska bibelskolstudenter i Henan
- ❖ Hiv/aids-projekt i Henan och Yunnan
- ❖ Självårdskurser i Henan och Shaanxi
- ❖ Stöd till mongoliska missionärer
- ❖ Stöd till bibelskola i Mongoliet
- ❖ Församlingsarbete i Japan

Jesus i Beijing

**Den nya boken om kyrkans fantastiska tillväxt i Kina!
 Informativ och uppmuntrande!**

150 kr + frakt

Allt eventuellt överskott på försäljning av boken går oavkortat till projekt i Kina.
"Boken är tveklöst den bästa bok jag läst om den kristna kyrkan i Kina." JEJ

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet. Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.
- Stöd till arbetet i Japan.
- Jag beställer boken **Inblick i Inre Mongoliet** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Jesus i Beijing** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Mitt liv som mongol, kines och svensk** för 150 kr + frakt.

NAMN _____

GATUADRESS _____

POSTNUMMER _____ POSTORT _____ TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT _____

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås
 Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25
 Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
 Mottagaren betalar portot

**Evangeliska
 Östasienmissionen**

**Svarspost
 415039800
 573 20 Tranås**